

POSTANOWIENIE

Dnia 5 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa E.S.
przeciwko M.Z.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 5 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną co do pkt. I 1**
- 2. odmawia przyjęcia skargi w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Powódka E.S. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 października 2017 r. zaskarżając to orzeczenie w części, tj.: w punkcie I i III.

Zestawienie treści rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji z zakresem zaskarżenia wynikającym z tak sformułowanej skargi kasacyjnej prowadzi do wniosku, że została ona skierowana w części przeciwko orzeczeniu korzystnemu dla powódki. W sentencji wyroku Sądu Apelacyjnego oznaczonej jako

I.1. Sąd ten zasądził bowiem od pozwanej M.Z. na rzecz powódki E.S. kwotę 73.851,52 z odsetkami ustawowymi od dnia 1 czerwca 2009 r.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że brak *gravaminis* stanowi podstawę do odrzucenia środka zaskarżenia jako niedopuszczalnego (por. uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13, OSNC 2014, nr 11, poz. 108). W rezultacie skarga kasacyjna powódki w tej części podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka we wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga była oczywiście uzasadniona. Podniesienie w skardze kasacyjnej, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne wyklucza zarzut oczywistości skargi kasacyjnej. Jeżeli Sąd Najwyższy ma zajmować się zagadnieniem, które nasuwa istotne wątpliwości, to nie można jednocześnie twierdzić, że zaskarżony wyrok zawiera tak oczywiste naruszenia prawa, które mogą być stwierdzone bez konieczności prowadzenia skomplikowanych analiz prawniczych. Wskazać należy, że nie zachodzi również

nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej powódki w pozostałej części do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw